

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2007

Núm. 2-fascicle 1

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada els dies 3 i 4 de juliol del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat d'Investidura del Molt Honorable Senyor President de les Illes Balears

---

18

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputats. D'acord amb el previst a l'article 141 del Reglament del Parlament, s'ha consultat amb els i les portaveus dels diferents grups polítics amb representació parlamentària i s'ha proposat per al càrrec de president de les Illes Balears el Sr. Francesc Antich i Oliver.

Per tant, té la paraula el candidat a president de les Illes Balears per exposar el seu programa.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats.

La grandesa de la democràcia radica, entre altres coses, en l'alternança dels governs com a resultat de les consultes populars. Avui ens trobam aquí realitzant un acte d'aquesta litúrgia civil de les democràcies, pel qual tots ens hem de felicitar.

Aquesta alternança en cap cas hauria de ser considerada com un episodi traumàtic sinó, senzillament, com un capítol més del guió de la normalitat democràtica. De fet, en els països que gaudeixen de més avenç i qualitat de la democràcia, menys transcendents són les alternances de govern. I això succeeix perquè aquests països són posseïdors d'un substrat polític, social i fins i tot moral, altament consensuat i defensat per una gran majoria de ciutadans.

En conseqüència, governi qui governi, no hi ha cap daltabaix, cap trencadissa insuperable. Els ciutadans saben que el nou governant articularà la seva acció de govern sobre uns principis bàsics molt sòlids, que configuren l'essència, la personalitat i l'orgull del país.

Vull que les meves primeres paraules en aquesta sessió d'investidura del nou president de les Illes Balears expressin la meua voluntat personal d'iniciar en el nostre país una nova etapa de consensos bàsics, de consensos en majúscules. Una nova etapa d'acords polítics, econòmics, socials i ètics que permetin fer front, amb confiança i amb seguretat a tots els reptes apassionants que el futur ens reserva. En conseqüència, propòs aquest compromís de consens a tots els grups polítics d'aquesta cambra i a tota l'arquitectura de l'organització civil de la nostra comunitat.

Creguin-me, per guanyar qualitat democràtica i augmentar la confiança dels ciutadans en les seves institucions, aquest és el camí més curt. El meu compromís, el que jo pos avui damunt la taula, és explorar, amb generositat i lleialtat, tots els espais comuns, tots els territoris de trobada i arribar, en aquesta via, el més enfora possible. No ens equivoquem amb l'anàlisi, el país, els ciutadans, esperen això de nosaltres i no els podem defraudar.

Volia que aquestes paraules sinceres fossin l'inici del meu missatge. Ara em permetin, senyora Presidenta, senyores i senyors diputats, donar-los l'enhorabona per la seva condició de diputats que estic ben segur exerciran, com jo mateix, amb orgull i passió. A tots els desig encert i sort.

I permetin també un record per als qui ja no hi són, per a aquells que al llarg dels 24 anys d'existència d'aquest Parlament ens han deixat definitivament, entre ells, darrerament, el senador autonòmic, Carlos Gutiérrez, i, en especial, el meu record més apassionat, emocionat per Xisco Quetglas, per a qual avui, n'estic convençut, seria un gran dia.

L'article 141 del Reglament d'aquest Parlament assenyala que el candidat proposat per a la investidura exposarà el programa polític del Govern que pretengui formar. En aquest punt, vull agrair la confiança de totes les forces polítiques que m'han proposat com a candidat a president. Seguiré el precepte reglamentari, però n'hi afegiré un altre: el dels valors que inspiraran aquesta acció de govern.

Els confessaré que, de les darreres eleccions, hi ha un aspecte que m'ha preocupat: la davallada de participació. Per suposat, no vull dramatitzar perquè aquests mateixos nivells es produeixen a altres països europeus, però, sense cap dubte ni un, ho hem de tenir en compte.

Vol dir això que els ciutadans rebutgen la política de cada vegada més? Jo no ho crec. El que és possible és que els ciutadans rebutgin, de cada vegada més, certa imatge que sovint emana dels polítics i que crea desconfiança i allunyament de la ciutadania. Els ciutadans exigeixen dels polítics solucions pragmàtiques i honrades, ja estan cansats de bregues buides i interessades entre grups polítics. Els ciutadans tot d'una detecten la mentida i els comportaments falsos i entabanadors per molt endiumenjats que es presentin. Per tant, no podem exigir que els ciutadans participin si els polítics insistim a mostrar tots aquestes aspectes truculents de la política.

Mirin, de totes les valoracions publicades en relació amb les passades eleccions, en guard una que em va impressionar especialment. Era la d'un jove de vint anys, Nacho Jiménez, el qual confessava que no havia votat. Reproduiré textualment alguns paràgrafs, aquest jove deia: "Crec en el sistema democràtic però no em convencen els polítics perquè es tiren per la cara els problemes en lloc de seure's per trobar solucions. Cerquen l'interès partidista en lloc del general, tots són iguals. Quan guanya un partit governa sense tenir en compte els altres. No votar és dir que no estic d'acord amb aquesta manera de fer les coses".

El parer d'aquest jove, expressat de forma senzilla però impecable, és una estirada d'orelles a una forma de fer política que hem de desterrar per sempre. Intuec que de joves com aquest n'hi ha molts. N'hem de prendre bona nota, si volem escurçar les distàncies que ens separen de la ciutadania, haurem d'introduir canvis immediats i profunds en la forma d'entendre i de fer la política.

Vivim en una societat extremadament complexa. Avui és impossible que un sol projecte polític resolgui tots els problemes de la ciutadania i que el projecte de l'adversari sigui rebutjable en la seva integritat. Aquest plantejament maniqueu no només és impossible sinó que esdevé ridícul. La col·laboració entre totes les forces polítiques democràtiques no és només un valor, és una necessitat indispensable d'aquest món complex i mutant.

En aquest sentit els he de dir que la recerca del consens polític i social no és només un instrument per assolir els objectius del projecte que avui present aquí, sinó que és una part del mateix projecte. La dignitat en l'exercici de la política passa obligatòriament pel respecte a l'adversari, passa per la capacitat d'interessar-se i comprendre les seves discrepàncies raonades. Tots haurem de prendre nota i tractar d'aplicar-ho. No podem malbaratar el vot d'en Nacho ni de tantes altres persones, joves i no tan joves.

En conseqüència, vull deixar ben palès que al capdavant del meu programa de govern hi figura el més sincer compromís de treballar per a la configuració de territoris de consens amb tots els distints agents socials i econòmics, fugir dels sense complexes i apostar per més consens. I vull fer especial esment en el concepte contemporani dels consensos d'inclusió, que seran indispensables per executar els projectes d'envergadura del nou Govern.

M'explic: la nostra cartera està plena de projectes solidaris que inclouen els segments més humils, però necessitam també fer participar en el projecte els segments econòmics més forts, si volem aconseguir un major impacte social. No hi ha altre recepta. Dit en dues paraules: em propòs presidir un govern social, reformista, pragmàtic i compromès amb el país; un govern que s'inspirarà en les noves visions dels valors cívics tradicionals; un govern que apostarà amb decisió per la cultura i l'educació; un govern que es posarà com a objectiu global l'eixamplament de les classes mitjanes del país com a signe de progrés general.

Tots tenim interès de fer de les Illes Balears un país amb una classe mitjana molt àmplia, sòlida i avançada. Això convé, no cal dir-ho, als qui estan en situacions més difícils, però també convé a tota la resta, perquè fa país i perquè garanteix l'estabilitat de tothom. Aquest és el meu compromís: seguretat i estabilitat per a tots. Seguretat i estabilitat per a tots en un marc de transparència, participació, tolerància i defensa de la nostra identitat, que ha de ser la brúixola per navegar en un món globalitzat.

En aquest sentit, em propòs impulsar un canvi tranquil i sòlid el qual, és clar, no donarà l'esquena al 46% dels electors que no han votat les forces de centre-esquerra. Un canvi tranquil i sòlid que faciliti el bon funcionament del mercat i el desenvolupament de l'individu, però que al mateix temps garanteixi uns mecanismes públics potents que assegurin l'interès general, la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. Una igualtat d'oportunitats que ha d'arribar a tots els àmbits socials i a tots els racons del país, des del nin o nina que arriba amb una difícil herència social al jove que no pot accedir a un habitatge; des de la correcció de la triple insularitat dels ciutadans de Formentera, a l'eliminació de les barreres -les físiques i les intangibles- que discriminen les persones que pateixen una discapacitat; des de la defensa dels petits comerços que ens singularitzen i donen molts llocs de feina, fins a la lluita contra l'especulació, que és un camp propici per a la corrupció i una lacra sagnant contra la cohesió social i la necessària competència lleial entre els nostres empresaris. Lluitar contra l'especulació serà una prioritat del nou govern.

De la corrupció em limitaré a dir que és imprescindible consensuar mesures entre totes les forces polítiques per lluitar contra ella i eliminar-la. Ha de ser un dels objectius de la legislatura, un esforç per la transparència i la participació, per la política amb majúscules.

La gent, les persones, han d'entendre no només el que feim sinó també com ho feim. Només així estarem en disposició de cridar a la participació política i social: a través del nostre exemple, del nostre propi exemple de pedagogia política.

I ara, senyores i senyors diputats, voldria passar a la part propositiva del meu programa de govern començant a parlar d'economia, que és tant com parlar d'ocupació, de formació, de creixement, de medi ambient, d'habitatge, de mobilitat, és a dir, de qualitat de vida.

Idò des d'ara mateix els vull anunciar que el meu govern articularà una iniciativa econòmica en torn de la seguretat. I quan parl de consolidar un marc de seguretat econòmica no em referesc a un concepte immobiliari, sinó precisament a la utilització de la innovació, la investigació i el desenvolupament com a iniciatives indispensables per garantir la prosperitat econòmica per avui i, sobretot, també per demà. Els beneficis d'avui no seran del tot bons si no asseguren també els de demà.

Quan parl de seguretat econòmica parl d'establir amb l'empresariat de les Illes Balears, el gran, el mitjà i el petit, així com amb els sindicats, tot un entramat de cooperació per a la millora de la competitivitat i de l'estabilitat.

Quan parl de seguretat econòmica parl d'assegurar no només uns alts nivells d'ocupació, sinó de millorar la qualitat d'aquesta feina; llocs de feina fixos per als treballadors, raonablement remunerats i atractius per al creixement personal. Parl de més seguretat per als treballadors autònoms, amb la millora i la flexibilització de les seves circumstàncies empresarials i laborals.

Quan parl de seguretat econòmica, parl d'importants inversions en educació i formació dels nostres joves i treballadors. Més educació i més formació vol dir ciutadans amb opinió, per tant, més lliures, i també ciutadans més competius i amb més oportunitats econòmiques. Més capital humà per dur endavant el país.

Senyores i senyors diputats, el meu programa de govern parteix de la necessitat d'una economia estructuralment sòlida i que pugui resistir en condicions raonables els avatars dels mercats i les conjuntures. El full de ruta del nostre projecte econòmic i social neix, precisament, en una economia consolidada, passa per una formació de qualitat, continua en un lloc de feina estable i acaba en la seguretat de les economies empresarials i familiars, l'economia de les persones.

Ningú em discutirà que el creixement econòmic dels darrers trenta anys ha generat moltes oportunitats econòmiques a les Illes Balears les quals s'han traduït en un notable increment del nivell de vida general. I vull reconèixer també els esforços col·lectius que han fet possible aquest creixement. En aquest món global i competitiu no es regala res, per tant vull tenir un

reconeixement exprés per als actors socials, econòmics i polítics que ho han fet possible.

Però tampoc ningú em discutirà que, ara per ara, patim els perjudicis de la massificació i de molts excessos pel que fa al territori i al paisatge. Ara el repte està a posar en marxa fórmules que combinin de forma equilibrada les mesures per a la reducció d'aquests impactes negatius amb un desenvolupament econòmic sostenible que asseguri riquesa i ocupació. Insistesc, riquesa i ocupació per a avui però també per a demà. Ja no es pot actuar amb un horitzó que no vagi més enllà de la pròxima temporada, el nostre projecte és de mirada llarga i de seny.

Permetin ara que presenti les bases que han de configurar la nostra actuació econòmica. D'entrada, pel que fa al creixement econòmic vull deixar una premissa ben clara, perquè ningú es pugui embullar: soc absolutament partidari del creixement econòmic i quant més, millor; però la qüestió no és aquesta, la qüestió no és el quant només, sinó el com. Créixer un 5 %, com ho fèiem als anys 90, sobre la base de la construcció no és un camí de futur, destruir territori és anar contra la nostra principal indústria, el turisme. Però créixer aquest mateix 5 % per l'aportació de noves tecnologies, innovació, investigació, inversions socials, educatives i mediambientals i noves professions, seria una magnífica notícia per a aquest país.

Mirin, en el món canviant d'avui, ja no basta fer moltes coses, ara, a més, s'han de fer bé, s'han de fer millor. Hem d'innovar si volem ser competitius. I un país que vol innovar ha d'investigar, generar i captar coneixement i ser tecnològicament potent. El panorama actual en aquest àmbit no és gens brillant, la nostra inversió en recerca, desenvolupament i innovació sobre el PIB és del 0,28 %, està per davall la mitjana d'Espanya i molt més d'Europa. Tot el nostre entorn està en l'1% i es plantegen arribar al 3%. Davant aquesta situació és indispensable un bot endavant sense precedents, un bot extraordinari perquè extraordinària és també la situació en la qual ens trobam.

Per això vull reafirmar-me davant aquesta cambra en el compromís de realitzar des del Govern de les Illes Balears el més ambiciós impuls en recerca, desenvolupament i innovació, consensuat amb la Universitat i els empresaris. Multiplicarem les inversions dirigides a la millora del nostre capital humà, al personal investigador tant del sector públic com privat. Donarem oportunitats a aquesta excepcional generació de joves, preparats com mai. Consolidarem els grups d'investigació existents a les Illes i atraurem cap a ca nostra els bons investigadors de l'exterior.

A tot això he d'afegir que comptam amb el suport del Govern d'Espanya, amb el qual coincidim plenament en la necessitat de donar el més gran impuls a la innovació, és una garantia més de seguretat per a la nostra economia.

A pesar de tot, senyores i senyors diputats, la bonança macroeconòmica ha d'anar en benefici directe de les economies familiars, de la butxaca domèstica. I la seguretat econòmica de les famílies va directament lligada a l'estabilitat laboral, al lloc de feina fix, amb perspectives i raonablement ben pagat. Idò

aquí tenen un altre pilar de la nostra política econòmica, a les Illes Balears el problema no és la manca de feina, el problema és la qualitat d'aquesta feina, en molts casos massa temporal i no sempre ben pagada. El nostre objectiu és el treball estable, feina fixa per als nostres treballadors i treballadores.

Afortunadament, el Govern d'Espanya té el mateix objectiu i ja fa un any que ha posat en marxa la reforma laboral, que a les Illes Balears ha suposat un notable increment de les reconversions de contractes temporals en fixos. Una millora fruit de l'esforç d'institucions, sindicats i empresaris. Però no ens enganyem, les millors feines, les més estables i les més ben remunerades, estan directament lligades al nivell de professionalitat i formació.

I aquí també tenim molt de camp per millorar, perquè el nivell de fracàs escolar a les Illes Balears és dels més alts d'Espanya, una situació que hem de corregir tot d'una. La millora del nostre capital humà ha de suposar una millora de les situacions laborals. En conseqüència, emprendrem tota una bateria de mesures per a la formació dels nostres ciutadans: l'impuls de les noves tecnologies de la informació en el marc escolar, més presència d'idiomes en el currículum escolar, plans de formació per a persones que treballen en els distints sectors, que els permetin progressar en la seva carrera professional, i tot un seguit d'iniciatives en aquest sentit. Un seguit de mesures que ens han de permetre unificar els esforços de les distintes línies de formació existents.

Al mateix temps, impulsarem amb decisió les polítiques socials, les mediambientals i les relacionades amb el transport públic que es convertiran, també, en generadores de llocs de feina. Llocs de feina per a persones que hauran d'estar formades per a aquesta tasca; l'aplicació de la Llei d'autonomia personal, de la llei anomenada de Dependència, ha de crear milers de llocs de feina en l'àmbit de l'assistència personal i serveis socials. I en aquest front d'aconseguir la plena ocupació, feina per a tothom i en bones condicions, hi afegirem el màxim suport als treballadors autònoms, que és una de les nostres principals fonts de creació de llocs de feina i de millora econòmica.

Un altre puntal del nostre programa econòmic és la indispensable diversificació del sector terciari de l'economia. El sector serveis ha de tenir més capacitat i més flexibilitat i adaptar-se a la darrera necessitat del mercat. Hem de trobar nous nínxols d'activitat que suposin la creació de riquesa i llocs de feina sense necessitat de destruir territori.

El turisme també és tecnologia ambiental, serveis informàtics, de seguretat, serveis socials, empreses de reciclatge, d'esport, de dinamització cultural i moltes altres. El desenvolupament d'aquests aspectes crearà més riquesa i més ocupació. I el turisme a les Illes Balears és bàsicament, com tots sabem, sol i platja. És un model que no qüestionam, però que si volem que segueixi sent rendible i no perdi competitivitat l'hauréem de posar al dia. Si volem viure del turisme no podem destruir territori. El turisme és un tema d'Estat que necessita una estratègia específica i prioritària. És indispensable dotar aquesta activitat de la qualitat i la seguretat necessàries per tal de diferenciar-la de la dels nostres competidors.

Per tant, seguirem liderant les zones de reconversió integral, com ara és la Platja de Palma i d'altres, sempre des del consens i des de la col·laboració interinstitucional. Des del Govern tindrem perfectament marcades les nostres prioritats pel que fa al tipus de turisme que hem d'impulsar: el turisme hotelier, la desestacionalització, la qualitat i la diversificació. En definitiva, el turisme que crea més riquesa, ocupa menys territori i crea més llocs de feina.

Tampoc oblidarem la mal anomenada oferta complementària, que avui, a tots els efectes, s'ha de considerar també oferta principal.

Posarem especial èmfasi a millorar, entre tots i en tots els àmbits, l'atenció al client, el foment de la cultura del detall i la formació contínua. Volem seguir sent líders en turisme i en percentatge de clients repetidors.

Senyores i senyors diputats, podem afrontar el futur econòmic del país amb confiança. Hi ha, naturalment, algunes incerteses, però en termes generals, la situació de partida és bona. Estam en bones condicions per a abordar el futur i el disseny d'aquest futur econòmic també ha de ser compartit. En conseqüència, el Govern es posarà al capdavant de l'assoliment d'un pacte per la competitivitat de l'economia balear, un pacte compromès amb l'activitat econòmica i empresarial que sigui el guió de les reformes i transformacions que les Illes Balears necessiten. Aquesta és la segona proposta de consens social que vull plantejar.

Un pacte que permeti al nostre sector primari, a la indústria, al turisme i a les noves activitats crear una economia forta i solidària. Un pacte negociat amb tots els agents socioeconòmics que fixarà els objectius globals del país: un increment de la productivitat, una millor inserció en el context internacional, la millora de la formació, l'articulació d'unes relacions laborals que augmentin la contractació i la qualitat de l'ocupació i el reforçament de la cohesió social.

En conclusió, una economia sòlida, però també compartida; una economia per a les empreses, però també per al treballador, per a les persones, per a les famílies, per a les classes mitjanes, que formen el gruix social per excel·lència; una economia construïda a partir de complicitats, que ens permeti aprofundir en els canvis necessaris i encarrilar els interessos col·lectius.

Arribat a aquest punt, toca ara parlar de redistribució de riquesa, que ha de ser un punt cabdal per a un govern de centre-esquerra com el que em propòs formar. Ja d'entrada vull dir que la família serà l'eix de totes les polítiques del Govern, la família, considerada des de les més diverses formes: des de la família nombrosa a la monoparental i a la de persones del mateix sexe, passant per les persones que viuen soles. A totes les famílies de les Illes Balears els vull enviar un missatge de seguretat i d'optimisme. Sé que és a la família allà on se concentren la major part d'incerteses socials i de temors individuals. La nòmina és llarga: preocupació pel lloc de feina, arribar al final de mes, impossibilitat d'accedir a un habitatge, la necessitat de serveis socials a l'abast, les víctimes de la delinqüència, el futur dels fills, els problemes de salut, els perills derivats de l'addició a les drogues, la manca de respecte

pels drets del consumidor, la dificultat de conciliar la vida professional i domèstica, i tantes altres incerteses...

Aquests són els problemes diaris de les famílies i dels individus que les componen, aquests són els problemes als quals el meu govern dedicarà els millors i més grans esforços. Ja vaig dir en campanya que primer, les persones, i les persones aniran primer. La família serà un concepte transversal en el nou govern i allà on es trobaran totes les polítiques socials: creació de llocs de feina, educació, sanitat, igualtat de gènere, transport públic, habitatge i serveis socials.

I treballarem en els grans projectes però també en els petits, en el detall. Tractarem amb la mateixa il·lusió un ambició pla de transport públic que un servei de respir per a familiars que atenen una persona dependent o un horari d'obertura d'escoles de 8 a 20 hores, per a ajudar a l'organització vital dels pares joves.

Executarem un gran pla d'habitatge i, amb la mateixa il·lusió, crearem un servei de rehabilitació a domicili i prestarem servei en podologia per a la gent major que ho hagi de menester, que no és poca.

No vull que la necessitat de grans plans i estructures ens facin oblidar les petites necessitats quotidianes de les persones. Posarem un esment especial en el benestar del dia a dia de les persones i de les famílies.

Una de les incerteses que avui inquieta les famílies és el futur dels fills. Un futur que sovint no es veu clar. Idò jo els vull també donar un missatge de seguretat, per al meu govern l'ensenyament i la formació que facilitin als joves l'accés al món del treball en bones condicions serà una prioritat absoluta. I ho farem, evidentment, per a les famílies, per a les persones, però també per al conjunt del país. Ja en podem fer de projectes de futur, però si no tenim un jovent ben format, mai no assolirem l'èxit.

El capital humà és la inversió més rendible per a un govern perquè assegura al país un futur de bones condicions, amb la millora de la productivitat i la innovació. I resulta que, ara per ara, les Illes Balears presenten unes dades preocupants pel que fa referència als serveis educatius. Dades que també estan per davall de la mitjana estatal. Som la comunitat autònoma amb els indicadors més baixos, més negatius i més preocupants del país. Quan sempre hem tingut l'orgull de ser una de les comunitats més riques de l'Estat, resulta que som la comunitat més pobra en el que realment crea riquesa a llarg termini: el coneixement.

Aquesta és una contradicció insuportable per als que, com nosaltres, sempre hem manifestat una preocupació fonamental per l'educació, la cultura i el coneixement. Per tant, necessitam actuar amb rapidesa perquè la conseqüència del dèficit en educació no és altra que el dèficit de futur de tota la nostra societat.

Per això entrarem al Govern tenint a punt un pla de xoc que preveu pràcticament tot l'horitzó educatiu: des de la millora global del rendiment educatiu fins al bon manteniment i la construcció de nous centres. Des de l'aprenentatge d'una

llengua estrangera als primers anys fins a la iniciació primerenca de les tecnologies de la comunicació. En definitiva, un pla de millora de la qualitat de l'escola pública i de l'èxit escolar.

Arribat a aquest punt, vull dir que no estic en contra del trilingüisme, ben al contrari, el consider una passa fonamental, però com a president vull que l'aprenentatge d'una llengua estrangera sigui una oportunitat per a tothom, per a tots els centres i per a tots els nins i nines, una formació en condicions, amb professorat i sense anar en contra de cap de les dues llengües oficials d'aquesta comunitat autònoma.

També vull assenyalar la importància de la Universitat, de la millora del seu finançament, de l'adaptació a la nova llei orgànica o de la integració a l'Espai d'Ensenyament Superior europeu.

En un altre àmbit en el qual les famílies de les Illes estan per davall també de la mitjana espanyola és el de la sanitat i això s'ha de reconduir. L'atenció sanitària no hauria de suposar cap incertesa a les persones del nostre país. El nostre sistema de salut, universal i gratuït, és molt avançat, però hem de millorar totes les geografies. Des de l'atenció primària, amb l'augment de serveis i el del nombre de metges i infermeres fins a l'atenció hospitalària. Per cert, tenim tot un catàleg d'actuacions, reformes, transformacions i millores per als hospitals de les Illes.

Igualment, vull anunciar que paraltzarem les polèmiques obres de Son Espases i analitzarem, de forma immediata, la situació econòmica, jurídica i patrimonial, amb l'objectiu de construir un nou hospital al solar de Son Dureta.

Ja he dit que la família estarà en el centre de la nostra política social. Posarem en funcionament tot tipus de serveis que permetin alliberar de càrregues feixugues que, en una proporció molt alta, encara que no hauria de ser així, recauen sobre les dones.

I en tot aquest ventall hi ha una iniciativa de gran envergadura i que es deriva de la Llei de dependència, que està posant en marxa el Govern de l'Estat, amb la col·laboració dels Governos autonòmics, i en la qual, sense cap dubte ni un, a les Balears hi tendran, hi tenen una participació fonamental i extraordinària els consells insulars. Idè ja puc avançar que el nostre Govern participarà activament en la defensa de les persones dependents i dels seus familiars i aportarà, amb aquest objectiu, una inversió força important.

Senyores i senyors diputats, els canvis demogràfics han fet augmentar el nombre de persones en situació de dependència. Només una dada: en els darrers vint anys hem duplicat la població de més de vuitanta anys. Això conforma una nova realitat de la gent major amb problemes de dependència, cosa que afecta els seus familiars més directes. L'atenció a aquest col·lectiu en creixement numèric és un repte de primera magnitud, al qual hem de donar resposta. La Llei de dependència, amb la col·laboració del Govern de l'Estat, ha de ser aquesta resposta. Estic segur que, amb totes aquestes inversions, alliberarem un important nombre de persones, essencialment dones, del jou de situacions familiars que

exigeixen una dedicació de 24 hores al dia, set dies per setmana, al servei d'un parent que pateix una discapacitat.

I si això serà d'una ajuda a les persones majors, els pares més joves tendran també més confort vital i milloraran l'educació dels seus fills amb la posada en marxa d'un ambiciós Pla d'escoles de 0 a 3 anys que volem dur a terme amb els ajuntaments.

Més cohesió i igualtat, també, amb una nova llei de serveis socials i amb la conversió de la Llei de la dona en una vertadera llei d'igualtat.

Ja ho he dit però ho repetesc: en el nou govern les persones, les famílies, el seu benestar i la seva qualitat de vida, estaran per davant de qualsevol altra consideració. Poden estar ben segurs que això serà així.

Senyores i senyors diputats, el desenvolupament econòmic ens ha d'aportar benestar, no hi ha cap dubte. Però també ens ha aportat alguns aspectes negatius. La gran eclosió de la construcció dels darrers anys n'és un exemple: procura llocs de feina i beneficis. Però es dona la paradoxa que al territori on més es construeix, de cada vegada és més difícil trobar un habitatge en condicions que estigui a l'abast de les economies de les famílies més necessitades i d'una gran part de la classe mitjana d'aquest país. I això és una gran injustícia que el meu govern està disposat a combatre i a superar.

Per a moltes famílies, especialment per a les més joves, comprar un habitatge és gairebé un somni. I si no és un somni és una hipoteca a perpetuïtat. Ha quedat ben clar que la política de "com més habitatges millor" no garanteix el manteniment d'uns preus assequibles a la majoria de la població. En els darrers deu anys els preus han augmentat entorn al 230 %, molt més que la mitjana espanyola, ja alta, que va ser del 163 %. La repercussió del sòl en el preu final és molt elevada.

Som conscient que per capgirar aquesta situació i oferir habitatges a preus assequibles necessitem de la implicació de la iniciativa privada i dels sindicats, un pacte per l'habitatge, un pacte que faciliti sòl més barat, un pacte que faciliti habitatges per a tothom i programes específics per a algunes de les realitats socials amb més dificultats. Parl de famílies monoparentals, joves que es volen emancipar, persones grans, nous treballadors que cerquen habitatge per primera vegada o famílies que han de menester un habitatge més digne.

Practicarem una política de sòl que, emmarcada en una nova llei i un pla estratègic 2008-2014, permetrà la construcció de milers d'habitatges, tant d'habitatge protegit com de preu taxat, en règim de compra-venda o de lloguer, d'iniciativa pública o privada. En política d'habitatge, el lloguer ha de ser una prioritat, atesa la gran quantitat de cases buides que tenim als pobles i a les ciutats. Però, a més, donarem un fort impuls a la rehabilitació d'habitatges antics, de barris i de pobles. A aquestes iniciatives hi sumarem l'aprovació d'una llei de barris, que facilitarà les intervencions integrals en els barris i àrees urbanes més deteriorades, sempre amb la col·laboració dels ajuntaments. Posar en valor la rehabilitació i la reconversió té un caire social molt important però també suposa no ocupar

més territori i, a nivell econòmic, serveix per redirigir el sector de la construcció i assegurar a aquest sector feina.

Les polítiques d'habitatge estaran en el sistema medullar del Govern. Tant és així que vull anunciar que el meu govern prioritzarà la Llei del sòl i la Llei de barris. Hi treballarem des del primer dia. Des del primer dia, ens dedicarem a allò que és avui la primera preocupació de les famílies de les Illes Balears.

Com també treballarem en el camp de la mobilitat, que és un aspecte primordial de la qualitat de vida dels ciutadans. I aprofit per reiterar davant aquesta cambra un altre compromís electoral: aquesta legislatura ha de ser la legislatura del transport públic.

Mesura, seny, consens i sostenibilitat. Uns conceptes que, per altra banda, aplicarem amb cura a tot el que fa referència al territori, a la nostra estimada i, a vegades, massa vegades, maltractada terra.

No és necessari que digui que la mobilitat de les persones i el transport de les mercaderies és un element essencial per a la qualitat de vida i per a la competitivitat econòmica. Però en un territori fràgil com el nostre, aquestes infraestructures han d'oïr a criteris de sostenibilitat. En conseqüència, el Pla director impulsarà una política de mobilitat des del respecte i l'atenció de la demanda dels col·lectius, i, sobretot, seny a l'hora del dimensionament i dels costos mediambientals.

Ens esforçarem per demostrar que la potenciació del transport públic contribueix a reduir les pèrdues de temps i de qualitat de vida provocades per les retencions del trànsit. Posarem en marxa un pla d'inversions fins al 2014 amb línies ferroviàries que han d'arribar fins Artà, Cala Ratjada i Alcúdia, i un tramvia per tota la Badia de Palma. Això suposa una gran inversió que no podem afrontar només amb recursos propis. Per tant, impulsarem amb el Govern de l'Estat un conveni que doni garanties, que garanteixi aquests projectes.

I si les infraestructures necessàries s'han de fer amb mesura i seny és perquè hem de preservar el millor i més preuat tresor del nostre país: el territori. Estic parlant de gestionar el territori amb mesura i de corregir situacions insostenibles. Estic parlant de paisatge i del respecte i la protecció necessaris de la fràgil biodiversitat del medi. En aquest sentit, impulsarem aquesta legislatura una Llei del paisatge que defensi aquest bé tan preuat socialment i econòmicament.

Estic parlant de l'agricultura i la ramaderia, que són activitats estratègiques en l'àmbit econòmic però també per la importància cultural que tenen i perquè manegen el 80 % del nostre paisatge, peça clau per a la principal activitat d'aquest país que és el turisme.

Aquest sector, per la importància que té, gaudirà d'un pla específic que inclourà la incorporació de joves, la formació, el foment del cooperativisme i ajudes a la comercialització, per sumar valor afegit. Estic parlant d'una bona gestió i conservació dels espais naturals. Estic parlant de la necessitat que les eines de planificació funcionin, donin seguretat jurídica, permetin desenvolupar activitats econòmiques, crear riquesa i,

alhora resoldre els problemes dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país.

Mirin, no es pot continuar malbaratant ni un pam més d'un territori que ha estat modelat al llarg de moltes generacions d'antany que van tenir un acurat respecte per la nostra terra. No es pot continuar amb un model que, en darrer terme, ha esdevingut insolidari amb les futures generacions. Aquest sentiment ja no és una quimera d'unes minories sinó un sentiment generalitzat i transversal a totes les franges de la nostra població. Ho han dit 50.000 persones al carrer a Mallorca i moltes a Eivissa per unes infraestructures i un creixement desproporcionat. Però també s'han posicionat en contra d'aquest creixement desproporcionat el Foment del Turisme, empresaris de renom, sindicats i molts altres col·lectius. Tots han fet sentir la seva veu. Una veu que deia que el creixement desmesurat i la massificació ha rosegat la qualitat de vida de la qual gaudíem fa un temps. Una, moltes, milers de veus que han demanat mesura i seny en el creixement. Un nou govern escoltarà i farà cas del missatge d'aquestes veus. L'equilibri i la mesura són elements fonamentals per a la nostra economia.

El creixement demogràfic ens situa des de fa ja mesos per damunt del milió d'habitants, i la immigració ha tingut una especial incidència en aquest creixement. Vull dir unes paraules sobre aquests nous ciutadans, que tenen els seus drets i els seus deures. La seva aportació a la nostra economia i a la nostra societat són francament positives. També s'ha de dir que moltes de les pors que provoca l'augment de la seva presència entre certa part de la població són totalment infundades. Infundades però existeixen. Per tant, a més de la seguretat, hem de treballar per projectar sensació de seguretat. D'entrada vull dir que donem suport a l'actual principi legislatiu que la immigració ha d'estar ben lligada a les necessitats del món laboral.

Però dit això, el nou govern treballarà per garantir els seus drets com a treballadors i per eradicar pràctiques i comportaments abusius que puguin perjudicar aquests drets. El nou Govern dedicarà esforços a tots els programes d'integració i, naturalment, lluitarà en contra de qualsevol brot racista o xenòfob. I també treballarà perquè l'augment de la població vagi en paral·lel a l'augment de les ajudes socials. Els residents de fa temps no s'han de veure sotmesos a l'eliminació d'ajudes que necessitin. Res no és més injust que la lluita i la competència entre persones necessitades.

Per la seva part aquests nous ciutadans, amb tot el respecte pels seus vincles culturals i socials, hauran d'esforçar-se també per compartir el nucli bàsic dels valors que conformen la nostra societat. En qualsevol cas, aquest govern encararà el fenomen de la immigració no com un problema sinó com una oportunitat social, econòmica i cultural.

Senyores i senyors diputats, encetam ja la part final d'aquest discurs d'investidura i ho faré explicitant el meu, el nostre compromís amb les institucions.

La propera legislatura des del punt de vista institucional tindrà tres grans objectius: el desplegament estatutari, la millora del finançament i el Pacte local.

L'aprovació del nou Estatut ha de permetre a la nostra comunitat afrontar millor els nous reptes que planteja la societat del segle XXI perquè, en definitiva, ens dona més eines per poder-ho fer. Augmenten les competències, augmenta el finançament i es reforcen les institucions pròpies: els consells insulars, que amplien la seva possibilitat de servir a la gent en els seus territoris. El desplegament de l'Estatut és una oportunitat per reforçar els valors identitaris. També ho és per a pal·liar els efectes de la insularitat. I, per tant, iniciarem el desenvolupament de les disposicions addicional sisena i transitòria novena de la nova llei.

L'Estatut manté la unitat de la llengua pròpia, la seva co-oficialitat i l'obligació dels poders públics de normalitzar el seu ús, així com la de protegir les modalitats existents. Amb aquest principi com a base, ens proposam revisar la normativa lingüística que no s'ajusti a la Llei de normalització lingüística. En paral·lel, proposarem un pacte per la llengua entre totes les forces polítiques per evitar eventuais canvis sense consens.

La nostra opció continua essent la que vàrem tenir oportunitat d'aplicar a la nostra anterior etapa de govern: la de construir una comunitat a partir del reconeixement polític dels consells de Mallorca, Menorca, Eivissa i, ara també, Formentera, que és en la pràctica el reconeixement polític de la pluralitat i la diversitat dels pobles que integren aquesta comunitat.

En aquest sentit, la millora del finançament, de la coordinació i de les competències seran qüestions a plantejar i decidir. Serà el moment, també, de treballar en la millora del sistema de finançament general. En aquesta legislatura molt probablement serà revisat l'actual sistema de finançament de forma multilateral entre les comunitats autònomes i l'Estat. L'actual sistema no ha beneficiat les Illes i per reconduir aquesta situació seria molt important aconseguir un consens intern que ens permeti a tots mantenir postures sòlides.

No vull deixar de parlar del nou Consell de Formentera, creat a la recent reforma estatutària i que necessita una atenció especial del nou govern. Treballarem perquè, d'immediat, disposi de les competències i el finançament necessaris per poder desenvolupar la seva tasca. Formentera ha patit d'una triple insularitat que hem de continuar neutralitzant amb el consorci creat a la legislatura 1999-2003.

L'altre gran tema en política institucional del qual ens haurem d'ocupar serà el dels ajuntaments. Ara ha arribat l'hora d'escometre el debat pendent i ajornat, una legislatura darrera l'altra, sobre el municipalisme. Des dels primers moments de la democràcia tots ens hem omplert la boca defensant els governs locals o glossant les excel·lències de la democràcia local, però sempre hem tingut alguna necessitat prèvia abans d'encarar aquest debat. Ara ja no tenim excusa. Els ajuntaments, i ho han demostrat per la via dels fets, han afrontat els nous reptes i les noves demandes de serveis, noves necessitats derivades de noves realitats socials com puguin ser integració d'immigrants, envelliment de població, emancipació dels joves, deslocalització, habitatge, manca de civisme o seguretat. Són ells els primers que reben aquestes demandes i són ells els primers que hi donen respostes, exercint allò que els

ajuntaments són "l'administració ordinària del territori", per tant, la més pròxima al ciutadà.

Per encarar aquesta situació, proposam un pacte local que doni als ajuntaments disponibilitats econòmiques suficients per atendre la despesa d'aquests serveis consolidats no vinculats a les seves obligacions competencials. Si, com no ens cansam de dir, la nostra política és una política de proximitat, aquest ha de ser el moment dels governs locals.

I ja per acabar vull expressar que el compromís amb les institucions ha de passar inexorablement per prestigiar de bell nou la política, per defensar tot allò que és públic, que vol dir que és de tots. Serà la garantia de l'equilibri social dels canvis i també un referent de qualitat i de prestigi. Una garantia de l'interès general, de la cohesió i de la igualtat d'oportunitats. Això exigeix, i ens exigeix, una clara vocació de servir a favor dels ciutadans i ens obliga a forçar i reforçar la transparència en el que són els afers públics.

Menció especial mereix el capítol dels mitjans de comunicació públics, on haurem de fer un esforç des del Govern per aconseguir un model estable, plural i econòmicament viable.

Ja ho he dit abans i ho torn a repetir ara: la millor medecina contra el sentiment creixent d'apatia i d'allunyament de la política és obrir portals i encendre llums. És demostrar que no hi ha res per amagar, que no tenim por de dir ni de fer les coses de cara a la gent perquè allò que ens anima en aquesta tasca és el nostre anhel d'equitat, la nostra fe en la democràcia i la nostra voluntat de servir. Aquesta voluntat de servei serà el fonament mestre del nostre govern de majoria de centre esquerra que em propòs de formar. Un nou govern de majoria, transformador, eficient, solidari, lleial i compacte. Un nou govern que atindrà totes les institucions, independentment del seu color polític, amb lleialtat i amb la finalitat de servir tota la ciutadania per igual. Un nou govern de majoria que aprofiti les iniciatives positives d'anteriors experiències i que retorni a les persones, a la ciutadania, el protagonisme social que sempre s'han merescut.

Senyores i senyors diputats, em comprometo a presidir un govern des de la passió per millorar la qualitat de vida de les persones, des del seny a l'hora de practicar les transformacions necessàries i des de la més escrupolosa cura en l'ús del pressupost i del patrimoni públic. Un canvi tranquil, d'inclusió, de mirada llarga i amb les persones com a protagonistes. En aquesta tasca oferiré participació a tothom. Esper comptar amb la comprensió de molts i amb l'impuls de la majoria.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabada la intervenció del candidat, se suspèn la sessió fins demà, a les 12,00 hores.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS